

Jastrzębiec, 09.07.2025 r.

Dr hab. inż. Joanna Marchewka,
profesor instytutu
Instytut Genetyki i Biotechnologii Zwierząt PAN
w Jastrzębcu

Recenzja
osiągnięcia naukowego dr inż. Justyny Wojtaś
wnioskującej o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Niniejsza recenzja została sporządzona w odpowiedzi na otrzymane przeze mnie pocztą tradycyjną pismo z dnia 30 maja 2025 r., podpisane przez Przewodniczącą Rady Dyscypliny Zootechnika i Rybactwo Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, Prof. dr hab. Brygidę Ślaską. Materiały z dokumentacją habilitacyjną dr inż. Justyny Wojtaś zostały umieszczone na elektronicznym nośniku danych, z którego je pobrałam.

Dr inż. Justyna Wojtaś przedłożyła w dniu 20 stycznia 2025 r. wniosek o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie zootechnika i rybactwo. Osiągnięciem naukowym będącym podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego jest cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych, zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.), pt.: „Ocena poziomu kortyzolu we włosach kotów utrzymywanych w różnych warunkach środowiska”. Kandydatka załączyła do wniosku wymagane przepisami dokumenty, w tym szczegółowe dane dotyczące dorobku naukowego. Brak w dokumentacji informacji o uprzednim postępowaniu habilitacyjnym. Na dzień wszczęcia ocenianego postępowania, tj. 20 stycznia 2025 r., podstawę prawną stanowiły obowiązujące wówczas przepisy ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. W momencie tym obowiązywały również przepisy Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie ewaluacji jakości działalności naukowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 392), które określały m.in. zasady oceny dorobku naukowego oraz wykaz czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych – zgodnie z aktualnym komunikatem ministra z dnia 5 stycznia 2024 r. Zgodnie z art. 219 ust. 1 ww. ustawy, kandydatka była zobowiązana wykazać się istotnym osiągnięciem naukowym, aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni lub instytucji, w tym zagranicznej (lub współpracą międzynarodową), a także wykazać znaczący wkład w rozwój dyscypliny naukowej – zootechniki i rybactwa. Ocenie podlegała również jej aktywność organizacyjna, dydaktyczna oraz współpraca krajowa i międzynarodowa. Postępowanie habilitacyjne toczyło się przed Radą Doskonałości Naukowej, zgodnie z przepisami ustawowymi oraz procedurami określonymi w regulaminach tej instytucji i macierzystej uczelni kandydata. Ponadto, zgodnie z art. 221 ust. 10 ustawy, kandydatka złożyła wniosek o przeprowadzenie jawnego głosowania przez komisję habilitacyjną.

Dr inż. Justyna Wojtaś urodziła się 12 lutego 1987 r. w Lublinie. Stopień doktora nauk rolniczych w dyscyplinie zootechnika i rybactwo uzyskała w dniu 24.01.2020 r. na podstawie rozprawy pt. „Ocena stresu egzaminacyjnego u psów ratowniczych i ich przewodników na podstawie poziomu kortyzolu” na Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie. Zatrudniona jest w Katedrze Etologii Zwierząt i Łowiectwa Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, obecnie na stanowisku adiunkta.

Na dzień złożenia wniosku habilitacyjnego dr inż. Justyna Wojtaś legitymowała się sumarycznym Impact Factorem (IF) publikacji wynoszącym 28,86, zgodnie z wykazem Journal Citation Reports (JCR). Liczba cytowań według bazy Web of Science wynosiła 49, z czego 39 to cytowania bez autocytowań, natomiast według bazy Scopus – odpowiednio 55 i 47, odpowiednio. Indeks Hirscha kształtował się na poziomie 5 w bazie Web of Science i 4 w bazie Scopus. Łączna liczba punktów MNiSW uzbieranych za publikacje przez Kandydatkę wynosiła 2162. Po uzyskaniu stopnia doktora w 2020 roku, dr inż. Wojtaś wykazała się znaczną aktywnością naukową, czego efektem było opublikowanie łącznie 18 artykułów naukowych, w tym 15 w czasopismach z listy JCR. Dorobek ten przekłada się na łączny IF w wysokości 19,81 oraz 1300 punktów MNiSW, z czego 1200 przypada na publikacje z IF, a 100 na czasopisma bez IF. Powyższe dane potwierdzają regularną działalność publikacyjną Kandydatki. Z kolei liczba cytowań publikacji to 151. Są to wartości adekwatne do czasu, który upłynął od uzyskania doktoratu i potwierdzają systematyczną aktywność badawczą, ale nie stanowią jednoznacznego wyróżnika. Dr inż. Justyna Wojtaś posiada w swoim dorobku naukowym łącznie pięć rozdziałów w monografiach naukowych, z czego jeden został opublikowany przed uzyskaniem stopnia doktora, a cztery kolejne – po jego uzyskaniu, tj. po 24 stycznia 2020 roku. Tematyka wszystkich rozdziałów jest ściśle związana z jej profilem badawczym i obejmuje zagadnienia z zakresu behawioru zwierząt, dobrostanu, stresu środowiskowego oraz relacji człowiek–zwierzę. Publikacje te powstały we współpracy z innymi badaczami i zostały wydane zarówno w języku polskim, jak i angielskim, w uznanych wydawnictwach naukowych. Ich treść stanowi uzupełnienie dorobku kandydatki i potwierdza konsekwentnie rozwijaną specjalizację w obrębie dyscypliny zootechnika i rybactwo. W wielu pracach Habilitantka była odpowiedzialna za opracowanie koncepcji badawczej, analizę wyników oraz współtworzenie i redakcję tekstów naukowych. W niektórych artykułach jej wkład obejmował uczestnictwo także w realizacji badań laboratoryjnych i terenowych.

Osiągnięcie naukowe dr inż. Justyny Wojtaś stanowi cykl czterech powiązanych tematycznie artykułów naukowych, opublikowanych w recenzowanych czasopismach, głównie o zasięgu międzynarodowym. Celem cyklu badań była ocena wpływu warunków środowiskowych na poziom stresu u kotów, mierzonego na podstawie stężenia kortyzolu we włosach. Uzyskane wyniki odnoszą się do oceny dobrostanu zarówno kotów domowych, jak i przebywających w schroniskach, a w przyszłości mogą stanowić podstawę do działań edukacyjnych i organizacyjnych związanych z ich utrzymaniem. Wszystkie publikacje skupiają się na nowatorskim wykorzystaniu pomiaru kortyzolu we włosach jako nieinwazyjnego wskaźnika stresu chronicznego, co stanowi istotny wkład w rozwój badań nad dobrostanem zwierząt domowych.

Trzy z czterech publikacji wchodzących w skład cyklu zostały opublikowane w czasopiśmie ocenionych na 100 punktów w wykazie MNiSW, z czego dwie mają IF powyżej 2,5 (2,7 oraz 3,0). Publikacja, oceniona na 70 punktów, również wnosi wkład dzięki zastosowaniu oryginalnej metodologii. Łączny IF całego cyklu wynosi 8,0, a suma punktów MNiSW to 370. Na podstawie załączonych dokumentów można stwierdzić, że współautorzy publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego, złożyli stosowne oświadczenia dotyczące wkładu dr inż. Justyny Wojtaś w powstanie prac oraz wyrazili zgodę na ich wykorzystanie w postępowaniu habilitacyjnym. Dr inż. Justyna Wojtaś odegrała wiodącą rolę we wszystkich czterech publikacjach składających się na osiągnięcie naukowe, wykazując autorski wkład na poziomie 60–100%. Była odpowiedzialna m.in. za opracowanie koncepcji badań, realizację eksperymentów, pozyskanie finansowania, analizę wyników oraz przygotowanie i redakcję manuskryptów, w tym pełne autorstwo jednej z prac.

Całość dorobku prezentowanego w ramach osiągnięcia naukowego dowodzi konsekwentnie realizowanego, nowatorskiego programu badawczego. Osiągnięcie naukowe dr inż. Justyny Wojtaś wpisuje się w nowoczesny nurt badań nad dobrostanem zwierząt towarzyszących, koncentrując się na kotach domowych i schroniskowych. W Polsce populacja kotów domowych szacowana jest na około 7,1 miliona, co oznacza, że obecne są one w ponad 40% gospodarstw domowych. Znacząca liczba kotów utrzymywanych w warunkach domowych lub półzamkniętych, takich jak schroniska czy hodowle, a także rosnące obawy o ich dobrostan, tworzą zapotrzebowanie na obiektywne i nieinwazyjne narzędzia do oceny doświadczanego przez nie stresu chronicznego. Prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego dr hab. Wojtaś dotyczą takich właśnie metod i pogłębiają wiedzę na temat relacji pomiędzy środowiskiem, zachowaniem a fizjologią zwierząt, łącząc wiedzę z zakresu etologii, fizjologii stresu, zoopsychologii i praktyk opieki nad zwierzętami, wpisując się jednocześnie w światowe trendy badań nad biomarkerami stresu, w szczególności nad stężeniem kortyzolu mierzonym w sierści (hair cortisol concentration – HCC). Metoda ta pozwala na ocenę długoterminowego obciążenia organizmu stresem, ponieważ hormon ten odkłada się w strukturze włosa w trakcie jego wzrostu, odwzorowując średni poziom kortyzolu w organizmie z okresu kilku tygodni. W przeciwieństwie do stresu ostrego, który jest krótkotrwałą reakcją organizmu na nagły bodziec i wiąże się z szybkim, ale krótkim wzrostem hormonów stresu we krwi, ślinie lub moczu, stres chroniczny jest trudniejszy do uchwycenia ze względu na swoją długotrwałość i subtelne objawy. Pomiar HCC stanowi jedną z niewielu metod umożliwiających retrospektywną ocenę tego rodzaju obciążenia fizjologicznego w sposób nieinwazyjny.

W pierwszej publikacji pt. „The Impact of Environmental Enrichment on the Cortisol Level of Shelter Cats” autorstwa Justyny Wojtaś, Piotra Czyżowskiego, Klaudii Kaszyckiej, Klaudii Kaliszyk i Mirosława Karpińskiego, Kandydatka przeprowadziła badanie mające na celu ocenę wpływu wzbogacenia środowiska bytowego na poziom przewlekłego stresu u kotów przebywających w schroniskach. W pracy tej Kandydatka zrealizowała badanie na 179 kotach z 10 schronisk, dzieląc je na grupy przebywające w warunkach standardowych oraz w środowisku wzbogaconym o dodatkowe zasoby – takie jak półki, kryjówki, punkty obserwacyjne czy zabawki. Do oceny stresu Kandydatka wykorzystała stężenie kortyzolu we

włosach, oznaczane metodą ELISA. Kandydatka wykazała, że koty przebywające w środowisku wzbogaconym miały istotnie niższy poziom kortyzolu (średnio 0,33 ng/ml) niż koty w środowisku standardowym (0,58 ng/ml). Badanie to potwierdziło znaczenie zagospodarowania przestrzeni bytowej dla dobrostanu zwierząt. Jego mocną stroną była szeroka skala (duża próba badawcza), nieinwazyjność metody oraz potencjał aplikacyjny, a wyniki mogą stanowić podstawę dla praktycznych zaleceń dla schronisk w zakresie poprawy warunków utrzymania kotów. Znaczenie tej pracy polega również na wypełnieniu luki w badaniach nad długofalowym stresem zwierząt w warunkach azytowych oraz dostarczeniu narzędzi do ich monitorowania w sposób obiektywny i powtarzalny.

W drugiej publikacji pt. „Hair cortisol levels in cats with and without behavioural problems”, której autorką jest wyłącznie Justyna Wojtaś, Kandydatka samodzielnie przeprowadziła badanie dotyczące związku pomiędzy jakością życia kotów domowych, obecnością zaburzeń behawioralnych a poziomem przewlekłego stresu. W pracy tej Kandydatka przebadła 55 kotów, zbierając dane o zachowaniach niepożądanych na podstawie ankiety wypełnianej przez właścicieli oraz dokonując oznaczenia poziomu kortyzolu we włosach. Kandydatka wykazała, że koty przejawiające problemy behawioralne – takie jak agresja wobec domowników, znaczenie moczem, nocna aktywność – miały podwyższone stężenia kortyzolu w porównaniu do kotów, które takich problemów nie wykazywały. Ponadto Kandydatka stwierdziła, że koty wychodzące cechowały się niższym poziomem stresu niż koty niewychodzące. Praca ta wyróżnia się kompleksowym ujęciem tematu – łączy dane fizjologiczne i behawioralne – oraz w pełni autorskim charakterem. Jej znaczenie polega na wskazaniu fizjologicznego podłoża wielu problemów behawioralnych, co ma istotne implikacje zarówno dla praktyki weterynaryjnej i behawioralnej, jak i dla edukacji właścicieli zwierząt. Praca ta wzmacnia również zasadność korzystania z usług behawiorystów zwierzęcych i rozwija narzędzia wczesnej diagnozy stresu u zwierząt towarzyszących.

W trzeciej publikacji pt. „Are Hair Cortisol Levels of Humans, Cats, and Dogs from the Same Household Correlated?” autorstwa Justyny Wojtaś, Aleksandry Garbiec, Mirosława Karpińskiego, Patrycji Skowronek i Anety Stracheckiej, Kandydatka przeprowadziła badanie mające na celu ocenę, czy występują korelacje między poziomem przewlekłego stresu u ludzi, kotów i psów mieszkających wspólnie. Badaniem objęto 25 kobiet oraz łącznie 55 kotów i 45 psów. Kandydatka pobrała próbki włosów od wszystkich uczestników i oznaczyła poziom kortyzolu metodą ELISA. Kandydatka wykazała, że wspólne przebywanie kota i psa w jednym gospodarstwie domowym nie skutkuje podwyższeniem poziomu stresu u kota, a więc nie jest dla niego sytuacją silnie stresogenną. Ponadto Kandydatka odkryła, że relacje społeczne kot–człowiek i pies–człowiek różnią się istotnie w charakterze emocjonalnym, co może mieć znaczenie dla zrozumienia potrzeb zwierząt towarzyszących. Znaczenie tej pracy polega na wniesieniu nowych danych do dyskusji nad międzygatunkową regulacją emocjonalną i nad hormonami stresu jako markerami relacji społecznych. Z perspektywy praktycznej praca ta może służyć jako wsparcie w projektowaniu środowisk wielogatunkowych i w profilaktyce problemów behawioralnych u zwierząt żyjących w bliskiej relacji z człowiekiem.

W czwartej publikacji pt. „Correlation between cortisol levels in cats' claws and hair” autorstwa Justyny Wojtaś, Aleksandry Garbiec, Mirosława Karpińskiego, Piotra Czyżowskiego, Klaudii Kaliszyk, Piotra Niedzielskiego, Anny Ogrodnik, Patrycji Skowronek i Anety Stracheckiej, Kandydatka przeprowadziła badanie, którego celem była ocena przydatności pazurów jako alternatywnego materiału biologicznego do oznaczania poziomu kortyzolu. W badaniu wzięło udział 47 kotów schroniskowych, od których pobrano próbki włosów i pazurów. Kandydatka wykazała, że nie występuje istotna korelacja pomiędzy poziomami kortyzolu oznaczanym w pazurach i we włosach, co pozwoliło na sformułowanie wniosku, że pazury – mimo ich potencjalnych zalet – nie mogą obecnie zastąpić włosów jako materiału do retrospektywnej oceny stresu przewlekłego u kotów. Znaczenie tej pracy polega na eksploracji nowych, nieinwazyjnych metod oceny dobrostanu zwierząt oraz na otwarciu pola do dalszych badań nad biologicznymi wskaźnikami stresu w materiałach alternatywnych. W kontekście praktycznym może to w przyszłości ułatwić monitorowanie dobrostanu u gatunków, u których pobór włosa jest utrudniony.

Łącznie Kandydatka przedstawiła cztery oryginalne badania, które tworzą spójny cykl naukowy, koncentrujący się na ocenie stresu przewlekłego u kotów w różnych warunkach środowiskowych. Osiągnięcie to charakteryzuje się wysoką wartością aplikacyjną, spójną koncepcją badawczą oraz znaczącym wkładem w rozwój metod nieinwazyjnej oceny dobrostanu zwierząt towarzyszących. Na gruncie naukowym cykl wnosi nową wiedzę dotyczącą fizjologicznych mechanizmów odpowiedzi stresowej, a na gruncie praktycznym – dostarcza zaleceń przydatnych dla lekarzy weterynarii, behawiorystów, pracowników schronisk i opiekunów zwierząt.

Podsumowując, do najważniejszych wyników naukowych Kandydatki w ramach przedłożonego cyklu zaliczam:

1. Opracowanie nieinwazyjnej metody oceny przewlekłego stresu u kotów na podstawie stężenia kortyzolu we włosach, co stanowi istotny wkład w rozwój obiektywnych narzędzi diagnostycznych w zoopsychologii i etologii stosowanej.
2. Stwierdzenie znaczącego wpływu wzbogacenia środowiska schroniskowego na obniżenie poziomu stresu u kotów, co potwierdzono poprzez obniżony poziom kortyzolu – wynik ten ma wysoką wartość aplikacyjną w zakresie projektowania przestrzeni bytowej dla zwierząt.
3. Zidentyfikowanie związku między zaburzeniami behawioralnymi a podwyższonym poziomem kortyzolu, co umożliwia fizjologiczną interpretację wielu problemów z zachowaniem kotów domowych i podkreśla znaczenie profilaktyki stresu.
4. Zaproponowanie środowiskowych strategii poprawy dobrostanu kotów niewychodzących oraz wskazanie na konieczność rekompensaty braku dostępu do bodźców zewnętrznych przy użyciu zasobów wewnętrznych.

5. Oznaczenie braku istotnych hormonalnych korelacji stresu między człowiekiem, kotem i psem współzamieszkującymi jedno gospodarstwo domowe, co dostarcza nowej wiedzy w zakresie relacji międzygatunkowych oraz wpływu układu społecznego na dobrostan zwierząt.
6. Udowodnienie, że obecność psa w domu nie jest dla kota czynnikiem silnie stresogennym, co obala popularne przekonania i wspiera praktykę wspólnego utrzymywania zwierząt różnych gatunków.
7. Ocena przydatności pazurów jako alternatywnego materiału do oznaczania kortyzolu, która wykazała brak korelacji z poziomem kortyzolu we włosach, co pozwala zachować krytycyzm wobec nowych metod i wskazuje kierunki dalszych badań.

Na mocy art. 219 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, wraz z późniejszymi zmianami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.), osoba ubiegająca się o nadanie stopnia doktora habilitowanego powinna wykazywać się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej. Dr inż. Justyna Wojtaś wykazuje się spójnym i interdyscyplinarnym dorobkiem naukowym w zakresie dobrostanu zwierząt, fizjologii stresu oraz relacji człowiek–zwierzę. Poza cyklem publikacji stanowiących osiągnięcie habilitacyjne, jej aktywność badawcza obejmuje także analizę stresu u psów ratowniczych, zastosowanie nieinwazyjnych biomarkerów u różnych gatunków oraz zagadnienia z pogranicza etologii i psychologii zwierząt. Habilitantka prowadzi intensywną i różnorodną działalność naukową, dydaktyczną, organizacyjną i wdrożeniową, która w sposób systematyczny i konsekwentny wspiera jej rozwój akademicki oraz wnosi wkład w rozwój dyscypliny zootechnika i rybactwo. Kandydatka pełniła funkcję kierownika projektu w programie „Studenckie koła naukowe tworzą innowacje”, w ramach którego realizowała badania pt. „Redukcja poziomu stresu u kotów schroniskowych poprzez zastosowanie wzbogaceń środowiskowych”. Projekt ten, finansowany kwotą 52 000 zł, był realizowany w Katedrze Etologii Zwierząt i Łowiectwa Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie w okresie od kwietnia 2022 do kwietnia 2023 roku. Oprócz tego, uczestniczyła w innych projektach badawczych, współpracując m.in. z Uniwersytetem Medycznym w Lublinie oraz Państwowym Instytutem Weterynaryjnym – PIB w Puławach. W zakresie działalności innowacyjnej Kandydatka jest współautorką zgłoszenia patentowego (nr P.443040 z 2022 roku) pt. „Sposób oznaczania poziomu kortyzolu w materiale biologicznym oraz zestaw do jego przeprowadzania”, które dotyczy opracowania metody oznaczania poziomu kortyzolu w biologicznych próbkach zwierząt. Rozwiązanie to może mieć szerokie zastosowanie w weterynarii oraz badaniach nad dobrostanem zwierząt. Kandydatka aktywnie uczestniczy w życiu naukowym – brała udział w łącznie 31 konferencjach i sympozjach naukowych, z czego 8 miało charakter międzynarodowy. Wygłaszała 11 wystąpień ustnych, a ponadto była autorką lub współautorką 20 prezentacji plakatowych. Jej referaty dotyczyły głównie biologicznych i behawioralnych wskaźników stresu u zwierząt towarzyszących i użytkowych, a także zagadnień dobrostanu i relacji człowiek–zwierzę. Do wydarzeń o zasięgu międzynarodowym, w których brała udział, należą m.in. Międzynarodowa

Konferencja „Animals and Society”, „International Congress on Animal Welfare” oraz konferencje organizowane przez European Society of Veterinary Clinical Ethology. Obecność na prestiżowych wydarzeniach międzynarodowych świadczy o aktywnym udziale Kandydatki w międzynarodowym obiegu naukowym i potwierdza rozpoznawalność jej badań poza granicami kraju. Dr inż. Wojtaś prowadzi aktywną działalność dydaktyczną w języku polskim i angielskim, prowadząc zajęcia z zakresu etologii, fizjologii oraz dobrostanu zwierząt. Pełni funkcję promotora licznych prac licencjackich i magisterskich, z których wiele było wyróżnianych lub prezentowanych na konferencjach. Prowadzi także zajęcia warsztatowe i szkolenia dla studentów, lekarzy weterynarii oraz opiekunów zwierząt, koncentrując się na praktycznych aspektach ograniczania stresu u zwierząt. Choć zasadniczy trzon działalności naukowej Kandydatki realizowany jest w Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie, podejmuje ona również działania na rzecz umiędzynarodowienia badań. Jest stroną w podpisanym Memorandum of Understanding pomiędzy UP Lublin a Istanbul University – Cerrahpaşa, którego celem jest rozwój wspólnych badań, publikacji, wymiany doktorantów oraz organizacja wydarzeń naukowych. Habilitantka utrzymuje również kontakty z zagranicznymi badaczami, m.in. z Czech, Niemiec, Litwy i USA, w tym z prof. Clivem Wynne'em. W ramach doskonalenia kompetencji naukowych i metodologicznych dr Wojtaś odbyła staż naukowy w Uniwersytecie Weterynaryjnym w Brnie (Czechy), gdzie zdobyła praktyczne doświadczenie w zakresie oznaczania hormonów stresu i pracy z materiałem biologicznym różnych gatunków zwierząt. Kandydatka aktywnie uczestniczy w procesie recenzji artykułów naukowych, pełniąc funkcję recenzenta w renomowanych czasopismach, takich jak Animals, Journal of Feline Medicine and Surgery, Veterinary Sciences czy Journal of Veterinary Behavior. Działa również w organizacjach i towarzystwach naukowych, w tym w Polskim Towarzystwie Etologicznym. Dr inż. Justyna Wojtaś została kilkakrotnie wyróżniona za swoje osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i popularyzatorskie. Otrzymała m. in. Nagrodę Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, przyznawaną za wyróżniające się wyniki w pracy naukowo-dydaktycznej. Wyróżnienie to stanowi uznanie dla jakości i zaangażowania Kandydatki zarówno w działalność badawczą, jak i w kształcenie studentów. Kandydatka angażuje się w organizację konferencji naukowych i warsztatów, a także uczestniczy w wydarzeniach popularyzujących naukę, takich jak Dni Otwarte Uczelni, wykłady dla właścicieli zwierząt oraz edukacyjne zajęcia dla młodzieży. Czynnie uczestniczy w życiu akademickim, promując wiedzę o dobrostanie i zachowaniach zwierząt w środowisku pozanaukowym.

Podsumowując, działalność naukowa dr inż. Justyny Wojtaś wykracza poza samą aktywność publikacyjną, obejmując bogaty wachlarz działań projektowych, dydaktycznych, organizacyjnych, wdrożeniowych i międzynarodowych. Świadczy to o jej wielostronnym zaangażowaniu w rozwój nauki oraz efektywnym łączeniu badań z praktyką.

W związku z powyższym, jestem zdania, że na podstawie przedłożonej dokumentacji, stwierdzam dr inż. Justyna Wojtaś spełniła ustawowe kryteria wymagane do uzyskania stopnia doktora habilitowanego opisane w art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, wraz z późniejszymi zmianami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 z późn. zm.), w wymaganym zakresie, o którym mowa w punktach 1, 2b oraz 3, i popieram wniosek o nadanie dr inż. Justynie Wojtaś stopnia doktora habilitowanego.

Joanna Marchewka 7